

- 2) Valsts tiesai, ņemot vērā visus pamatlietas apstākļus, ir jāpārlicinās, ka tiesību ierobežojumi, kuri attiecīgajai personai konkrēti rodas no valsts tiesiskā regulējuma piemērošanas šajā lietā un tajā atļautās procesa un sodu kumulēšanas, nav nesamērīgi salīdzinājumā ar izdarītā pārkāpuma smagumu.

⁽¹⁾ OV C 414, 14.12.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2018. gada 22. martā spriedums (*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – prasības, kuras iesnieguši *Agnieška Anisimovienė u.c.* (C-655/15) | “*Indēliju ir investiciju draudimas*” VI (C-109/16)

(Apvienotās lietas C-688/15 un C-109/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Noguldījumu garantiju un kompensāciju ieguldītājiem sistēmas — Direktīva 94/19/EK — 1. panta 1. punkts — Noguldījumi — Īslaicīgas situācijas, kuras rada parasti banku darījumi — Direktīva 97/9/EK — 2. panta 2. punkta otrā daļa — No ieguldītājiem saņemtie vai tiem piederošie līdzekļi, kurus viņu vārdā glabā ieguldījumu sabiedrība saistībā ar ieguldījumu darījumiem — Kredītiestāde, kas emitējusi pārvedamus vērtspapīrus — Privātpersonu šai iestādei nodotie līdzekļi kā maksājums par parakstīšanos uz nākotnes pārvedamiem vērtspapīriem — Direktīvas 2004/39/EK piemērošana — Minētās iestādes bankrots pirms konkrētu pārvedamu vērtspapīru emisijas — Valsts uzņēmums, kurš atbildīgs par noguldījumu garantiju un kompensāciju ieguldītājiem sistēmām — Iespēja atsaukties uz Direktīvām 94/19/EK un 97/9/EK attiecībā pret šo uzņēmumu)

(2018/C 166/03)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Agnieška Anisimovienė u.c.*

piedaloties: bankas “*Snoras*” AB, likvidācijas procesā, “*Indēliju ir investiciju draudimas*” VI, bankas “*Finasta*” AB (C-688/15),

piedaloties: Alvydas Raišelis, bankas “*Snoras*” AB, likvidācijas procesā (C-109/16).

Rezolutīvā daļa

- 1) Pirmkārt, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/9/EK (1997. gada 3. marts) par ieguldītāju kompensācijas sistēmām normas un, otrkārt, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/19/EK (1994. gada 30. maijs) par noguldījumu garantiju sistēmām, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/14/EK (2009. gada 11. marts), normas ir jāinterpretē tādējādi, ka uz prasījumiem saistībā ar līdzekļiem, kas ir norakstīti no kontiem, kuru īpašnieki kredītiestādē bijuši fiziskās personas, un ieskaitīti šīs iestādes vārdā atvērto kontos kā samaksa par nākotnes pārvedamiem vērtspapīriem, kuri šai pēdējai minētajai kredītiestādei bija jāemītē, tādos apstākļos, kuros šo vērtspapīru emisija galu galā netika īstenota minētās iestādes bankrota dēļ, attiecas gan Direktīvā 97/9 paredzētās kompensāciju ieguldītājiem sistēmas, gan Direktīvā 94/19 paredzētās noguldījumu garantiju sistēmas.

- 2) Direktīvas 97/9 2. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā, kurā uz prasījumiem attiecas gan Direktīvā 94/19 paredzētās noguldījumu garantiju sistēmas, gan Direktīvā 97/9 paredzētās kompensāciju ieguldītājiem sistēmas un kurā valsts likumdevējs nav noteicis, ka uz šādiem prasījumiem attiecas viena vai otra no šīm divām direktīvām, lietu izskatošā tiesa, pamatojoties uz šo normu, nevar pati izlemt, kuru no šīm sistēmām var izmantot personas, kuras izvirzījušas šos prasījumus. Turpretim tādā situācijā personām, kas izvirzījušas šos prasījumus, ir jāizvēlas atbilstoši kurai no abām valsts tiesībās paredzētajām sistēmām, ar ko tiek īstenotas šīs abas direktīvas, tie vēlas saņemt kompensāciju.
- 3) Pirmkārt, Direktīvas 94/19, kas grozīta ar Direktīvu 2009/14, 1. panta 1. punkts un, otrkārt, Direktīvas 97/9 1. panta 4. punkts, kā arī 2. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka privātpersonas uz tām var atsaukties valsts tiesā, pamatojot savus prasījumus par kompensāciju izmaksu pret valsts uzņēmumu, kurš dalībvalstī ir atbildīgs par noguldījumu garantiju un kompensāciju ieguldītājiem sistēmām.

⁽¹⁾ OV C 106, 21.3.2016.
OV C 156, 2.5.2016.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 20. marta spriedums – Eiropas Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-187/16) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/50/EEK un Direktīva 2004/18/EK — Publiski pakalpojumu līgumi — Valsts spiestuve — Personu apliecināšanu dokumentu un citu oficiālu dokumentu izgatavošana — Līgumu slēgšanas tiesību piešķiršana privāttiesību uzņēmumam, iepriekš neveicot publiskā iepirkuma procedūru — Īpaši drošības pasākumi — Dalībvalstu būtisku interešu aizsardzība)

(2018/C 166/04)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Tokár un B.-R. Killmann)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvis: M. Fruhmann)

Rezolutīvā daļa

- 1) Piešķirot tieši Österreichische Staatsdruckerei GmbH pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības attiecībā uz pasu ar mikroshēmu, ārkārtas pasu, uzturēšanās atļauju, personas apliecību, autovadītāja apliecību kredītkartes formātā un transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību kredītkartes formātā izgatavošanu, iepriekš neveicot iepirkumu Eiropas Savienības mērogā, un atstājot spēkā valsts tiesību normas, ar kurām līgumslēdzējam iestādēm ir uzlikts pienākums tieši piešķirt šo pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības šai sabiedrībai, iepriekš neveicot iepirkumu Savienības mērogā, Austrijas Republika nav izpildījusi savus pienākumus atbilstoši Padomes Direktīvas 92/50/EEK (1992. gada 18. jūnijs) par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai 4. panta 2. punktam un 8. pantam, lasot kopsakarā ar šīs direktīvas 11.–37. pantu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/18/EK (2004. gada 31. marts) par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 14. un 20. pantam, lasot kopsakarā ar šīs direktīvas 23.–55. pantu.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.